

[Elmquist.]

sterens betæneligheder være svundet, og kvinderne også på dette meget vigtige område have fået fuld ligeret med mændene.

Når den højtærede justitsminister så stærkt understreger, at Højesteret er gået ind for en deling, så er der ingen af os ordførere, der ikke har bemærket dette, og der er ingen af os ordførere, der går imod det. Jeg sagde netop: der er den store forskel, at i 1930erne gik Højesteret imod det, nu går Højesteret ind for det, og derfor, og fordi nødvendigheden kræver det, går vi også ind for det. Men jeg synes, at vi må have lov til i et udvalg at drøfte, om mindsteantallet af dommere skal være 5 eller 7, og hvis der her i landstinget skulle være overvejende stemning for, at det bliver 7, og det er sagligt velbegrundet, skal vi også fra landstingets side nu i den sidste time sætte et sådant sagligt underbygget forslag igennem, når vi mener, det er rigtigt at gennemføre det. Jeg er sikker på, at justitsministeren i givet fald vil være imødekommende og ikke sætte sig imod en ændring, når det drejer sig om et så lille spørgsmål og der virkelig er et ønske her i landstinget om at gennemføre den.

Jeg kunne have lyst til med hensyn til de forslag, vi skal behandle nu på det sidste, at sige til landstingets medlemmer, hvad Cromwell sagde til sine soldater før et meget vanskeligt slag: Hvad tøver I efter, karle? Gå løs, I skal jo dø alligevel!

Justitsministeren (Helga Pedersen): For en sikkerheds skyld vil jeg kun bemærke, at det ikke var min hensigt på nogen vis at blande mig i spørgsmålet om, hvorvidt udvalget skal arbejde med dette eller med de øvrige spørgsmål. Fra min side var det kun ment som en kort bemærkning vedrørende problemet om, hvorvidt mindsteantallet af deltagende dommere skulle være 5 eller 7. Højesteret har i den skrivelse, der er optrykt som bilag til lovforslaget, udtalt sig om spørgsmålet, men har gjort det på den måde, at man blot siger, at en gruppe af rettens medlemmer går ind for, at der skal være mindst 5 dommere, og en anden

gruppe har indtaget det standpunkt, at der skal være mindst 7 dommere. Jeg har blot, om jeg så må sige, kommenteret dette en lille smule, idet det standpunkt, der ligger bag Højesterets skrivelse, såvidt jeg har kunnet få oplyst, netop er det, jeg nævnte før, at der er mulighed for at bestemme, at der skal være et større antal end 5, f. eks. 7, i enhver sag, som præsidenten finder egnet til behandling ved et større antal dommere, og at der i dag er mulighed for at behandle en række sager med et antal af 5 dommere, nemlig de sager, der udgår til skriftlig behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fr. Dalgaard: Der er fremsat ønske om udvalgsbehandling, og jeg skal derfor foreslå, at lovforslaget henvises til behandling i et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i færdselslov og lov om motorkøretøjer.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 425).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Forslaget til lov om ændring i færdselslov og lov om motorkøretøjer er færdigbehandlet i det andet høje ting, der har vedtaget det i den foreliggende form med et stort flertal. Lovforslaget går ud på at ændre dels færdselslovens bestemmelser om indkørsel på hovedvej, dels motorlovens bestemmelser om motorkøretøjers hastighed. Disse bestemmelser er af så stor vigtighed, at jeg har ment, at de måtte ændres nu, uden